

Uppt. av I. Ingers
1924
efter Fröken Amanda Delén
i Åkarp.

Anmärkingar: Meddelaren var född i Gårdstånga 1847 och kom 1862 till Sjöbo i Färs härad såsom fosterdotter till gästgivaren Mårten Jönsson därstädes. - Flyttade 1901 till Åkarp. Död i Lund 1925.

(4 sid)

Ett bondbröllop i Färs härad på 1860-talet.

Vi var bjudna på bröllop på ett ställe som hette Barleja, det låg i Färs härad.

Sonen där skulle gifta sig med en ung rik tös. De skulle då resa till församlingens kyrka och vigas. För att komma dit fick man köra över en å i vattnet, så man hålt på att drunkna. Så hade man musik i tåten. Vattnet gick över hjulen, vi åkte i en låg vagn och måtte dra fötterna opp. Vi skulle till Vansta kyrka. På vägen dit, där sköt di hela tiden alldeles förskräckligt. Sedan vigselen var slut var det det samma igen på återvägen med det förskräckliga skjutandet. På halvvägs stannade hela stassen, för det var lång väg. Och då bjöds där förtäring på dem som låg i gropakanterna och skulle skjuta. Under tiden laddade di på nytt och sköt, så

(4s)

Uppt. av

Anmärkningar:

efter

i

hästarna när hade skenat.

När vi kom hem till bröllopgården, så fick ingen stiga av, förrän allesamman hade blivit bjudna på vin och kakor på vagnarna. Där var 50 personer. Sen var där en som kommenderade: Seder åu! - Så fick allesamman gå av vagnarna.

Så blev man satt till bord och fick en massa mat. Bruna bönor och köttbullar att börja med. De skulle sitta efter ålder vid bordet. Det var ett krusande, innan de kom till bords, de kivade om vem som var äldst. Så fick vi flere sorters mat och kakor. Kall risgröt som skars med knivar. Allt vad man fick på tallrikarna och inte kunde äta opp skulle man ta med sig hem. - Sen dansades där.

Nästa dag fortsatte de, då var man bjuden dit igen. Vi skulle då resa till den församlingen, som han hörde till, med hela stassen. Det var Åsum. Vi hade musik i téten ända till kyrke-

Uppt. av

Anmärkningar:

efter

i

dörren. Bruden var klädd i en vit klut med krona utanpå. Folket som skulle gå i kyrkan blev ute och gick inte in, för att titta på stassen, så kantorn fick kalla på folket, att de skulle komma in. När gudstjänsten var slut, gick brudgummen ut och öppnade dörren för bruden och hela stassen efter. Så satte de sig på vagnarna och skulle köra igen.

Så gjordes där uppehåll på Sjöbo gästgivaregård, och där bjöds kakor och vin.

Så kom vi lyckligt över vattnet för andre gången och kom igen till bröllopgården. När vi kom fram, så klädde brudparet sig om: brudgummen i vita linnbyxor och bararmad i västen, och bruden i söndagsdräkt och "lärtofflor". Så fick vi middag och satt mycket länge till bordet. Ölkannen gick ikring, alla fick dricka av samma kanna. Vi var där hela dan och dansade. Så var där spelemän åd klarinett och fiol. Vi dansade kadrill,

Uppt. av

Anmärkningar:

efter

i

gammalvals, polka och masurka.

Vi var där treje dagen med. Då var det yrväder.

Andra dagen vid middagen satt inte brudparet till bords.

Då var de värdfolk och gick och bjöd brännevin omkring vid borden. Där var två långa bord. Där stod smör och bröd och ost på bordet hela dagen.

Vi var glada när det var slut. Di sköt så förskräckligt hela tiden, så hästarna stod på bakbenen.

Brudgummen hette Bengt Andersson och kallades Bengt Barleja, och bruden hette Dårta.